

พระราชกฤษฎีกา

ว่าด้วยค่านำนามเด็ก พ. ศ. ๒๔๖๔

เจ้าพระยาธรรมยาธิบดี เสนาบดีกระทรวงวัง รับพระ
 บรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหา
 วิชาวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า
 จักเต็มแต่ได้พระราชทานพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยค่านำนามสตรีมา
 แล้วนั้น ก็ปรากฏว่าเป็นหลักฐานแน่นอนดีซึ่กว่าเมื่อยังไม่มีพระ
 ราชกฤษฎีกากำหนด จึงได้ทรงพระราชปรารภถึงค่านำนามเด็กว่า
 ที่ใช้กันอยู่ในเวลานี้ต่าง ๆ นานา ทั้งไม่มีหลักเกณฑ์อันใดที่จะ
 แสดงให้ผู้ที่ได้ยิน ได้ฟังทราบได้ว่ามีอายุเพียงใด กำนัดใน
 ตระกูลขุนนางชั้นสัญญาบัตรหรือเป็นบุตรสามัญชน เพื่อให้ประ
 จักษ์ความเหล่านี และเพื่อป้องกันความเข้าใจผิดในเหตุทั้งปวง จึง
 ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ คำว่า "เด็ก" ในที่นี้ ให้ฟังเป็นที่เข้าใจว่า ผู้ที่มี
 อายุแต่ ๑๕ ปีลงมา คำว่า "บุตร" ให้ฟังเป็นที่เข้าใจว่า ผู้ที่
 สืบสายโลหิตทางตระกูลบิดา ไม่เกี่ยวแก่บุตรบุญธรรมหรือบุตร
 ตัดมารดา ซึ่งตระกูลของบิดาเดิมไม่ใช่ข้าราชการชั้นสัญญาบัตร

ข้อ ๒ เด็กที่เป็นบุตรข้าราชการชั้นสัญญาบัตร ชาย ให้ใช้
ค่านามว่า "นายน้อย" หญิง ให้ใช้ค่านามว่า "นางน้อย"

ตัวอย่าง เช่น ชายชื่อศรี ใช้ค่านามว่า "นายน้อย ศรี"
หญิงชื่อศรี ใช้ค่านามว่า "นางน้อย ศรี" เป็นต้น

ข้อ ๓ เด็กที่เป็นบุตรสามัญชน ให้ใช้คำว่า "เด็กชาย" หรือ
"เด็กหญิง" เป็นค่านาม

ตัวอย่าง เช่น "เด็กชาย ศรี" "เด็กหญิง ศรี" เป็นต้น

ข้อ ๔ ส่วนเด็กที่เป็นเชื้อราชตระกูลหรือที่ได้มีพระราชกฤษฎ
ีกากำหนดค่านามไว้เป็นอย่างอื่นแล้วนั้น ให้คงใช้ค่านาม
ตามชั้นบันดาศักดิ์และที่ได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดไว้เดิมนั้น ไม่
มีการเปลี่ยนแปลง

ประกาศมาณวันที่ ๑ ตุลาคม พระพุทธศักราช ๒๕๒๕ เป็นปี
ที่ ๑๒ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

ประกาศ

ให้กรมทหารรักษาวัง ว.ป.ร. ใช้เครื่องฝึกหัด

สีกากีตามแบบกองทัพบก

ด้วยมีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้นายและพล